

[Justitsministeren]

Jeg skal ikke knytte yderligere bemærkninger til en række af de synspunkter, der fremkom fra andre ordførere, og som har været diskuteret tidligere. Det er klart – fru Elisabeth Arnold var inde på det – at Det Radikale Venstre mener, at vi har de rigtige hastighedsgrænser i dag, men var mere interesseret i bøder og kontrol. Her må jeg så blot igen understrege, at fra regeringens side er dette forslag udtryk for en samlet plan, en pakke, hvor der er indbyrdes sammenhæng imellem de tre elementer i forslaget, og det må naturligvis også være udgangspunktet for os, når vi under det videre arbejde skal drøfte forslaget.

Erling Christensen (S):

Jeg skal ikke forlænge debatten meget mere, men når ministeren siger, at han var glad for, at Socialdemokratiet ikke handler pr. automatik, er det klart, at det gør vi ikke.

En berømt socialdemokrat er tit nok blevet klandret for at have ændret mening. Vi er ikke uimodtagelige i Socialdemokratiet for en god argumentation. Hvad er i øvrigt ellers meningen med forhandlingen i Folketinget i vort demokrati?

Jeg sagde, at der ingen tvivl er om, at der er forskellige synspunkter i vor gruppe angående dette, men jeg gjorde meget opmærksom på i min ordførelse de modsatrettede hensyn, som vi alle sammen er nødt til at være opmærksom på, nemlig på den ene side den dårlige argumentation, som ministeren kommer med i sine bemærkninger til lovforslaget, at når alle gør det forbudte, skal vi give lov til det. Det synes jeg er en uheldig argumentation.

Men jeg synes, at det var en god argumentation for ministerens synspunkt, det, som ministeren skriver i sine bemærkninger, at hastigheden skal stige på nogle strækninger og sættes ned på andre. Og som jeg sagde, ligger der en vis dokumentation for, at uheldsraten dermed vil blive sænket. Det lægger vi vægt på i Socialdemokratiet.

Vi lægger også vægt på, at vore biler bliver bedre egnede til at køre lidt hurtigere, forstået på den måde, at nye biler nu får katalysatorer, således at forureningen bliver mindre. Vi har et klart problem med hensyn til energien. Det, jeg sagde på gruppens vegne, var, at vi må have foretaget en afbalanceret vurdering i udvalgsarbejdet. Når dette er tilendebragt, vil vi tage klar stilling til dette forslag i gruppen.

Helge Adam Møller (KF):

Jeg skal her i anden omgang kun gøre bemærkninger om to emner, da jeg også har været glad for debatten, fordi den i hvert fald har været mere nuanceret, end den har været tidligere.

Det ene er en bemærkning, som jeg havde med i mit første indlæg, og som hr. Erling Christensen også kommenterede lidt nu, nemlig om man skal ændre en lov, fordi et flertal bryder den. Jeg nævnte direkte i mit indlæg, at jeg synes, at det var tiltrængt, fordi jeg synes, at det var ødelæggende for retsbevidstheden med en regel om de 100 km/t, som et stort flertal faktisk overtrådte. Jeg er da helt enig i den betragtning, at det ikke skal være et umiddelbart argument, men det må vel give anledning til at spørge – og det er vel også den analyse, vi er i gang med – hvorfor et stort flertal overtræder bestemmelsen. Er det, fordi de er kriminelle og lovbrudere, eller er det, fordi der måske er sket noget med biler, med veje og andet, som gør, at det for de fleste er lidt uforståeligt, at man har den grænse? Det er det, der i hvert fald er min argumentation for at sige, at der her måske er et eller andet, hvor vi skal lytte til græsrodderne og se, om de har ret. Min konklusion er, at jeg nok synes, at de har ret.

Den anden ting, som har været drøftet meget, er, om hastigheden dræber nu, som det er formuleret meget klart af hr. Nør Christensen. Det er rigtigt, som hr. Erling Christensen i første omgang citerede fra Færdselssikkerhedskommissionen, at vi på et tidspunkt udtalte, og det mener vi stadig væk, at højere hastigheder alt andet lige fører til flere og alvorligere ulykker, anderledes kan det ikke være. Det er da klart, at støder man ind i en lygtepæl med 20 km/t, sker der visse skader, og støder man ind i den samme lygtepæl med 60 km/t, sker der større skader på grund af den større hastighed. Men det, der også var nøgleordet i Færdselssikkerhedskommissionens betragtning dengang, var »alt andet lige«, og det er det spændende: Hvis man her ændrer til differentierede hastighedsgrænser, vil alt andet så være lige? Herom har vi et spændende eksempel. Det er også lidt til fru Elisabeth Arnold. Jeg siger ikke, at det vil blive på samme måde i Danmark, men hollænderne lavede et eksperiment næsten magen til det, Danmark nu overvejer, ved at hæve hastigheden til 120 km/t på udvalgte motorvejsstrækninger for tre år siden og kombinere det med